

Jöttünk, láttunk, emlékeztünk

50 éves érettségi találkozó

Az osztálytalálkozók legemlékezetesebb évfordulója a félszázadik. Amikor erről szeretnénk beszámolni, a Géza és Zalán atyák vezette csoportokról, akkor az égből a régiek, a földről a még megmaradtak emlékezhetnek. Az ilyenkor szokásos általánosságokat ismerjük, és össze is foglalhatjuk egy ferences imával: „Áldd meg mindazokat, kik érettünk fáradoztak!” Az akkoriban 40 fős osztályok diákjai az évek során cserélődtek. Így lettünk mi 49-en. Meghaltak 20-an, a ma élő 29-ből eljött 23 osztálytárs, és egy-két feleség is megtisztelt bennünket jelenlétével. A 11 egykori felszentelt papból, a még 8 élőlől, hatan együtt koncelebráltak *Félix atyával*. A július 3-5. közötti program a szokásos volt, egy nagy kivétellel: *Hajdú Karcsink* légi flottájának egyik gépét elhozta – öt évvel ezelőtt is! –, és felrepülhettünk vele Esztergom és Visegrád szent várai fölé. *Kelemen Laci* és felesége ismét szép verssel foglalta össze a lényegét, majd utólag mindenkinek színes fotót is küldött. *Kedves Ilona iskolatitkár* adminisztrációja következetes, precíz volt. A konyhai szolgálat is nagyon jól teljesített.

Ám nemcsak magunkról, hanem híres, nevezetes tanárainkról is megemlékeztünk, távirati stílusban. *Géza prefektus atyáról*, akit az ávós 16 pofonnal köszöntött, *Antal igazgató atyáról*, akit még az USA egyetemeiről is dicsértek, *Oszkár rektor atyáról*, a kis-nagy emberről, akit bár félholtra vertek, mégis ő tárgyalt az állammal az egyházi iskolák sorsa felől. *Aladár hittanár atyánkról*: az oroszok elöl Gyöngyösön ő falaztatta be az értékes iratokat, így maradt meg a híres 42 soros Biblia is. *Lukács atyáról*, aki képes volt 5 szóban összefoglalni Ady egész költészetét. *Félix atyánkról* – ma már 85 éves –, aki a száraz matektanítás után 850 fős iskolát teremtett, csodás felgyógyulásáról, a papi szenvedésekről kiadott vaskos könyvében történelmi mélységekre ereszkedett és irodalmi magasságokba szárnyalt. Nagyon reméljük, hogy a sok mai civilben tanító és nevelő munkatársak nyomában járnak a nagy idők elszenvetőinek és tanúinak. Úgy, ahogy ezt Sík Sándor meghagyta nekünk: „*Szolgálatára embernek, világnak, Nagy Istenemnek, kicsike hazámnak.*”

Prokopp József – Kátai Ferenc (1965/H)

Fotó: Kelemen László